

Sandıktaki Mektuplar

– berberce · 13 Nisan 2026

“Size öyle bir miras bırakacağım ki bana durmadan dua edeceksiniz.” dermiş bir baba, ikisi öz, üçü üvey olan evlatlarına.“Allah gecinden versin baba,” deseler de yüzüne, içlerinden şöyle geçirirlermiş:
“Uzun ve dönüşü olmayan o yola bir an önce gitse de mirasa konsak.”

Evlatlar arasında ayrım olmaz ama öz evlatları:

“Her şey bizim hakkımız, malların yarısından fazlası bize verilmeli.” diye düşünürken;

üvey evlatlar ise:

“Biz daha fakiriz, bizi daha çok seviyor, malların çoğunu da bize vermeli,” diye düşünürlermiş.

Babanın vasiyeti şu olmuş:

“Ben öldükten tam üç ay sonra sandıktaki mektupları, iki ay arayla okuyacaksınız.”

Sandıkta dört mektup varmış. Hepsini çıkarıp hemen okumak istemişler ancak babalarının “iki ayda bir” sözüne sadık kalmışlar.

Birinci mektupta şöyle yazıyormuş:

“Dünya malı için ömrümü harcadım, sonunda yakasız ve cepsiz bir gömleğe sarılacağım.”

İkinci mektupta:

“Oğullarım evlendikten sonra ‘elin oğlu’, kızlarım ise evlendikten sonra ‘elin kızı’ oldular.”

Üçüncü mektupta:

“Bu mektupları bırakmasaydım bir araya gelemeyecek, miras kokusu nedeniyle bana dua bile etmeyecektiniz. Hepinizi büyüttüm, okuttum, evlendirdim; çoğunuz baba oldu ama hâlâ adam olamadınız.”

Son mektupta ise şu yazılıymış:

“Size miras bıraksaydım birbirinize düşecektiniz,dostluğunuz baki kalsın istedim.”